

Oversigt

over anflaaede Indtægter og Udgifter ved de overtagne Bispetiender for 1878—79.

Bispestolene.	Indtægt.		Udgift.		Overskud.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
I. Sjælland	46,489.	84	6,243.	6	40,246.	78
II. Lolland-Falster	18,127.	99	2,957.	16	15,170.	83
III. Fyen	30,051.	76	2,018.		28,033.	76
IV. Viborg	26,249.	12	3,347.		22,902.	12
V. Aalborg	18,004.	67	3,610.		14,394.	67
VI. Ribe	11,520.	51	2,470.		9,050.	51
Desuden: a. Udbytte af en Bankaktie paa 6,000 Kr.	360.			+ 360.	
b. Til uforudseelige Udgifter ved Kirkerne.		400.		- 400.	
ialt	150,803.	89	21,045.	22	129,758.	67

Kornet er beregnet efter følgende Gjenemsnitspriser: Hvede 19 Kr. 71 Ø., Rug 14 Kr. 50 Ø., Byg 12 Kr. 21 Ø., Havre 8 Kr. 21 Ø.

ad 3. Indtægten for Finantsaaret 1876—77 udgjorde 9,793 Kr. 40 Ø.

ad 4. Indtægten for Finantsaaret 1876—77 udgjorde 113,908 Kr. 84 Ø.

Den i Annærkningen ommeldte aarlige Afgift af 88 Kr., der udredes i Genhold til et kongeligt Skjøde af 27de November 1738, er væsentlig at betragte som et Beberlag for en Ribe Veirmølle ved det nævnte kongelige Skjøde tillagt Eneret til Maling. Ved bemeldte Skjøde overdroges til Johan Hansen Møller et i Ribe Kjøbstad beliggende øde værende Vandmøllested, „Slottens Mølle kaldet, med bets Net og Rettighed af Maleret og Møllegjæster, som dertil af Arilds Tid ligget haver“, saaledes at Johan Hansen Møller i Stedet for en Vandmølle skulde paa egen Bekostning opbygge en Veirmølle paa en Plads, som dertil vilde blive ham anvist i den saakaldte Ribe Ladegaards Mark. Evangsmøllerettens Omfang, om hvilken der allerede faa Aar efter Afhændelsen opstod Strid, turde nu, da der hverken privat eller offentlig er ført noget Register over Møllegjæsterne, være meget vanskelig at godtgjøre. Der har ei heller i dette Aarhundrede været gjort noget Forsøg paa at hævede Rettigheden ved Domstolene, uagtet det dog i en Forligssklage af 1833 fra de daværende Ciere af Møllen, som ikke førte til Rettergang, er udtalt, at de ikke med det Gode kunde formaa de Møllepligtige til at søge Møllen. Indenrigsministeriet, som ifølge § 15 i Lov om Møllenæringen af 14de April 1852 har at foranstaltet det efter Omstændighederne videre Fornødne til, at Maletvangen kan blive ophævet, maatte efter det Foreliggende anse det for tilstrækkeligt at tilbyde Mølleieerne, at man vilde søge Bemyndigelse til at fritage dem for Udredelsen af ovenommeldte aarlige Afgift til Statskassen, naar de erklærede sig villige til under Forudsætning af saadan Fritagelse ved thinglæst Deklaration at frasalbe enhver Paastand paa Eneret til Maling for den omhandlede Mølle. Der gif imidlertid mange Aar hen, inden der fra Mølleieernes Side indløb noget Svar paa dette Tilbud. Først i 1873 fremkom der et Andragende fra dem, hvori de erklærede sig villige til at lade thinglæse en Deklaration af det nysnævnte Indhold mod at fritages for at udrede den aarlige Afgift, og derhos at erholde det siden 1852 erlagte Afgiftsbeløb tilbagebetalt. Ministeriet fandt imidlertid ikke nogen Anledning til at søge udvirket, at nogen Del af den allerede erlagte Afgift tilbagebetaltes dem, hvilket blev dem tilkjendegivet. Derpaa har Sagen atter staaet hen, indtil Mølleieerne nu omsider have tilbudt at lade thinglæse en Deklaration som den af Ministeriet forlangte, mod i Fremtiden at fritages for at udrede den aarlige Afgift, idet de dog ved Siden heraf have henstillet, om ikke i alt Fald det siden 1ste Januar 1864 erlagte Afgiftsbeløb kunde blive tilbagebetalt. Dertil skjønner Ministeriet imidlertid fremdeles ikke, at der er tilstrækkelig Anledning, idet der ikke synes at være nogen Grund til at indvillige i en Tilbagebetaling af Beløb, for hvis Udredelse de Bedkommende sandsynligvis kunde have friet sig ved Afgivelsen af en Erklæring som den, der nu omsider foreligger fra dem. Dertilmod maa man finde det naturligt, at Fordringen paa Erklæggelse af den ommeldte Afgift,